

Vogelexcursie naar de Groene Jonker

door Tom van Wanum

Het beloofde niet veel goeds toen we de parkeerplaats opreden want het was erg mistig en 10 personen verdwenen in deze mist in de hoop dat het spoedig zou opklaren.

Het feit dat we aan het eind van het rondje door de Groene Jonker een lijst met 76 soorten hadden, laat zien dat de mist inderdaad spoedig verdween en dat de zon volop scheen.

de start was mistig

In het riet zaten de gebruikelijke soorten die toch steeds weer de discussie kunnen opleveren of het nu een rietzanger, een kleine karekiet of een bosrietzanger is.

Wat betreft de zingende blauwborsten of rietgorzen boven in de rietpluimen is er natuurlijk geen twijfel mogelijk.

de mist trok snel op

Op het water troffen we de gebruikelijke eendensoorten waarvan vooral de grote groep smienten ons opviel; we hadden deze soort eigenlijk niet meer verwacht. Maar ook de grutto, groenpootruiter en tureluur waren zoals altijd van dichtbij te bewonderen.

blauwborst

Speciale aandacht ging uit naar een groepje kemphanen waarbij enkele al zeer ver naar hun paringskleed geruid waren. Vooral een vogel met een prachtige zwarte rug en kop kreeg veel aandacht.

Op die drooggevallen stukjes slik zagen we ook een groepje kleine strandlopers. Ook die kleine strandlopers kunnen moeilijkheden met herkennen opleveren, zeker als ze niet heel lang en duidelijk te zien zijn geweest.

De door het water wadende kluut, rosse grutto en grutto lieten zich uitgebreid bekijken en fotograferen en de verschillen tussen de rosse grutto en de grutto, beide in zomerkleed, konden worden besproken en bediscussieerd.

De excursie naar de Groene Jonker is eigenlijk altijd leuk, veel soorten die zich meestal van dichtbij laten zien en horen.

Het enige minpuntje is dat van de oorspronkelijke trekpleisters als porseleinhoen en kleinst (?) waterhoen niets meer wordt gehoord.

Volgend jaar weer proberen.